

Az én lovam almás deres, fel van kantározva

D58.43
K114.16

Fülep Károlyné Magyar Ilona (1929)

Noszvaj, 2016.05.11.

Gyűjtő: Dsupin Pál

1 Az én lo-vam al - más de - res, fel van kan - tá - roz - va,

5 Ha fel - ü - lök a há - tá - ra, ver - senyt fu - tok raj - ta,

9 Van is a - zon bár - sony nye-reg, a - ra-nyos a kan-tá - ra szá-ra,

13 Sej - haj, e - züst gom - bot ra - ka - tok én rá - ja,

16 Gyá - va le - ki - nek nin - csaen ba - bá - ja.

18 **K114.16 1996. eleje**

22 Van is a - zon bár - sony nye-reg, a - ra - nyos a kan-tá - ra szá-ra,

25 Sej - haj, e - züst gom - bot ra - ka - tok én rá - ja,

27 Gyá - va le - gény, ki - nek nin - csen ba - bá - ja.

Ott sé - tá - lak el a lyá - nyok, ott nyí-lik a szép pi - ros ró - zsa,

Sej - haj, ró - zsa, ró - zsa, pi - ros ba - zsa - ró - zsa,

Le - szek - e még a ba - bá - mé va - la - ha?

Az én lovam almás deres, fel van kantározva,
Ha felülök a hátára, versenyt futok rajta,
Van is azon bársony nyereg, aranyos a kantára szára,
Sej-haj, ezüstgombot rakatok én rája,
Gyáva legény kinek nincsen babája.

A noszvaji kocsmá ajtó sárgára van festve,
Ott sétálnak el a lányok minden szombat este,
Ott sétálnak el a lányok, ott nyílik a szép piros rózsák,
Sej-haj, rózsák, rózsák, piros bazsarózsák,
Leszek-e még a babámé valaha?